Ч. 250. Второк 27 (14) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З ради державної. — Анґлійско-росийскі переговори. — Революцийний рух в Туреччині. — Подїї в Росиї.

По засїданю палати послів в пятницю зібрали ся члени австрийскої делеґациї на нараду і порішили уважати теперішну сесию за дальший хід весняної сесиї. Що дотикає проґрами працї, порішено оставити палатї послів час до 1. грудня для полагодженя виборчої реформи, потім до 15. грудня будуть вести ся делеґацийні наради, а дня 17. грудня посольска палата збере ся знов на кілька засїдань вже перед сьвятами.

На послїднім засїданю палата послів по короткій дискусиї приняла цїлу VII. ґрупу, обнимаючу §§ 16 — 31 про виборчу ординацию і приступила до VIII. ґрупи, іменно § 42 про охорону подїлу округів кваліфікованою більшостию в палатї і над внесенем меншости дра Перґельта в справі нїмецких членів представительства з Чехів і Морави. Не покінчивши дискусиї, перервано засїданє до нинї.

Палата панів зібрала ся в пятницю пополудни на засїданє, на якім по смертній згадцї бл. п. архикнязеви Оттонови і бл. п. Борковскому відчитано впливи, передано нафтовий закон комісиї, а відтак по короткій дискусиї принято без зміни ухвалену вже палатою послів аптикарску уставу. Дальше палата панів приняла без дискусиї закон про управильненє ґрунтових книг в Галичинї і на Буковинї і вибрала членів до комісиї виборчої в давнім складї. Деякі круги палати панів роблять стараня за ухваленєм плюральности виборів.

Майже рівночасно з запереченєм чутки о заходах нїмецкої дипльоматиї в напрямі утвореня трицісарского союза, француска і анґлійска праса розпочала писати о переговорах між Анґлїєю а Росиєю, щоби порозуміти ся в можливо всїх спірних справах в Азиї. Анґлїйскі дневники доносять, що ті переговори поступили сильно наперед і що в короткім часї буде підписана анґлійско-росийска угода. Головно розходить ся о полагодженє спірних справ що до Афґанїстану, Тибету і Персиї. Як Росия формальним документом зрече ся наміру прилученя до Росиї части Афґанїстану, хіньского Туркестану і Тибету, то і Анґлїя запевнить, що не буде вторкати ся до полїтичних справ Тибету і Персиї, а Афґанїстанови запевнить ненарушимість єго независимости. — В Персиї обі держави суть поважнїйше заінтересовані. Як кожда з них зобовяже ся шанувати независимість Персиї, то обі можуть запевнити собі вплив на рівних правах, роздїляючи сей вплив утворенем ґеоґрафічної границї або демаркацийної лїнїї. Як Росия згодить ся полишити Афґанїстан самому собі, то і Анґлїя не наміряє вторкати ся до тибетаньских справ. Що до Афґанїстану, то Росия вже й тепер не має права втручувати ся до єго справ. Анґлїя не звязана таким зобовязанєм, але зносини Анґлїї з Афґанїстаном не нарушують інтересів Росиї.

Хоч султаньске правительство заборонило писати, а навіть говорити про те, що в Росиї дїє ся, молодо-турецке сторонництво, котре бере ся о введенє конституцийного ладу в Туреччинї, постарало ся, що у всїх закутинах султанату живо обговорюють подїї в Росиї. Підготовлюваний від давна молодо-Турками рух за зміною полїтичного ладу в Туреччинї, скріпили вісти з Росиї і тепер кипить вже в цїлій Туреччинї, а в деяких сторонах прийшло навіть до явних революцийних вибухів. По азийскій сторонї Босфору, в найбогатїйших провінциях турецких, збунтувало ся недавно селяньство. Селяни заявили, що не будуть платити податків і вигнали урядників. Правительство вислало против збунтованих войско, зрекрутоване в иньших околицях держави, але нарід зачав орґанїзувати против войска уоружені від-

14)

З подорожий по Австралїї.

Після П. Беллярдї'го, П. Фішера, дра Фікка і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Стрижка починає ся під конець зими, з початком весни, після того, чи стация положена на півночи (н. пр. в Квінслєндї), чи в серединї (Ріверіна), чи на полудни пятої части сьвіта (ВікториЯ) в червни, липни або серпни. Робота відбуває ся без перерви, аж обстрижуть всї вівцї якоїсь стациї, з котрих неодна в Ріверінї або Квінслєндї має аж до 200.000 штук. Працюють безупинно і лиш в недїлю стрижаї спочивають, підчас коли чабани і заганячі навіть і в недїлю не мають спочинку.

Підчас стрижки треба поволи гонити всї вівцї, що належать до одної стациї, до місця стриженя. Там їх ще миють, відтак стрижуть, а опісля по стараннім впорядкованю виганяють назад до їх паддоків. З того настають два ріжні роди роботи, а робітники дїлять ся на три ґрупи: на тих, що занятї постійно на місци стриженя в будинках, де стрижуть вівцї, на чабанів, що пасуть вівцї і на заганячів, котрі лиш гонять. Перші з тих то наймлені робітники, котрі лиш підчас стрижки позістають на місци і займають ся стриженєм овець, сортованєм і пакованєм вовни. На стациях, з котрих висилають на продаж лиш миту вовну, миють вівцї перед стриженєм близько того місця, де стрижуть. Чабани і заганячі, по найбільшій части постійні робітники стациї, майже завсїгди на кони приганяють вівцї до стриженя, а відтак стрижені роздїляють і виганяють на пасовиска.

Вже перед всходом сонця сїдають ті люди звичайно відділами по 3—6 мужа та їдуть до паддоків стациї, щоби звідтам приганяти вівцї; холодним ранком їдуть они весело коротким трускои або мисливским чвалом. Приїхавши до паддока, злазять і снїдають. Сонце ще не підійшло високо і воздух ще досить холодний. По малій перерві сїдають знов на конї. Їздцї все ще в добрім гуморі, конї ще жваві, стрижуть ушима, крутять ся і підскакують.

Сонце пiднимає ся поволи на небі, на котрім не видко анї одної хмарки, спека стає щораз більша а їздцї і конї щораз більше утомлені. Знаменито вивченими вівчарскими псами зганяють всї вівцї одного паддока до купи, а відтак гонять їх до стрижки. Серед австральскої спеки посуває ся гінка поволи і з трудом наперед. Иноді буває то череда, що має 6000 до 8000 овець, котрі посувають ся двома або трома лавами наперед; попереду їде один їздець, котрий їздить безнастанно вздовж цїлої лави з одного кінця на другий і або відганяє чужі вівцї, котрі случайно знаходять ся на тій дорозї, котрою би єму їти, або не дає власній чередї їти за скоро, бо на годину не вільно більше робити як лиш 2, а що найбільше 3 або 4 анґлійскі милї. Нераз відбуває ся така вандрівка лиш в ночи, а то длятого, щоби зьвірята не дуже мучити. Поза тою гінкою їде кількох людий і вівчарскі пси та женуть поволи зьвірята перед собою. Вівцї ідуть щораз дальше, скубаючи по трохи траву, а ноги їх розбивають тверду, глинисту землю. Хмара пороху вкриває вівцї, заганячів і пси і так посувають ся они поволи й з трудом щораз дальше.

Коли взяти під розвагу, що при переходї через розмірно вузкі ворота в огорожі, які ведуть з одного паддока до другого, треба дуже на то уважати, щоби вівцї, котрі так легко полошать ся, перейшли спокійно і не подушили ся, а дальше: що той їздець — або й двох їх — що їде попереду, мусить добре увихати ся і пильно уважати, щоби вівцї при переходї через якийсь паддок не помішали ся з другими, які в тім паддоку знаходять ся, то можна зрозуміти, що служба тих людий то зовсїм не така легка, як би то комусь здавало ся.

Иноді, дуже часто в спосіб зовсїм невияснений і зовсїм несподївано зачинають деякі вівцї, що ідуть на самім передї, бічи як шалені. Коли тому їздцеви, що їде попереду, не удасть ся в першій хвили спинити той побіг, то в найкоротшім часї зробить ся страшна завируха. Вівцї, що доси ішли спокійно, спустивши голови в долину, зачинають бічи на осліп, а коли вже раз пустять ся, то ніяка сила не годна їх спинити. Маса тота, що числить кілька тисячів штук, жене тодї, звичайно против вітру, наперед і роздоптує та нищить все, що їй попадає ся під ноги. Побіг той називають „стампедо“. Отже такий стампедо розриває і ломить дротянну або деревляну огорожу а коли захопить якого піхотинця, то задоптче єго на смерть. Їздцї втїкають від него шаленим чвалом і лиш їм може ся иноді удати зручною

діли. Однак до борби не прийшло, бо султан велїв відкликати войска, а післав дервішів, щоби релїґійними промовами утихомирили збунтованих. Пізнїйше збунтувало ся місто Ерзерум, столиця Вірменії, огнище торговлї з Персиєю і Кавказом. До бунту прилучив ся ґарнізон міста. Після донесень конзулїв европейских держав, рухавку розпочали магомедани по селах, при чім зажадали від Вірмен, щоби не брали участи в заворушенях, бо правительство спровадить диких Курдів, справу поставить на релїґійнім ґрунтї і викличе різню.

Против самих Турків правительство не відважить ся так поступити. Коли ґарнїзон міста заявив, що не виступить против народу, комендант кріпости утїк в ночи з башибожуками. За приміром міста збунтувало ся населене цілої Анатолії. Нарід захопив власть, при чім войско заховувало ся байдужно. Начальну адміністрацию усунено, а до власти покликано членів орґанїзациї „джан веранів“ (благородних патриотів). Орґанїзация „джан веранів“ витворила ся перед кількома роками з молодо-турецкого сторонництва. Урядуючий в Парижи і Женеві центральний комітет молодотурецкий повідомив правительства европейских держав, що цїлию революцийного руху в краях турецкого султана, есть лише реорґанїзация держави на демократичних основах і що при тім права чужинців в Туреччині будуть шановані. Однако, щоби не було нещастя, щоби не потерпіли Европейцї поселені між Турками, комітет просить правительства держав, щоби не підпирали турецкого правительства своїми радами, грішми, оружием, муніциєю, анї фльотами і войсками. Комітет заявляє також, що революционери не позволять нарушити права наслїдства престола, отже не допустять до панованя сина султана Бурхан-Едіна. Молодо-Турки домагають ся привернення конституциї з р. 1875, уложеної і введеної Мідгатом-башою, а знесеної теперішним султаном. Молодотурки дадуть рівноправність всім народам і вірам, дадуть самоуправу провінциям, зроблять з Туреччини цивілїзовану державу, з чого буде мати користь ціла Европа.

Петербургске „Русское Слово“ довідує ся з віродостойного жерела, що в міністерстві скарбу приготовлює ся проєкт нової великої позички, опертий на випущеню 6 проц. облїґаций селяньского банку. В справі условий випущеня тих облїґаций ведуть ся переговори з берлиньским банкиром Мендельзоном. Рівночасно постановило правительство випустити півтора мілїярда паперових гроший поза покритєм золотом. Мінїстер впевнює францускиx капіталїстів, що революция буде вирвана цїлковито, коли тільки российске правительство буде мати средства на два роки. — В справі виборів до Думи доносять з Петербурга: З причини нового способу толкованя виборчого закона в сенатї зменшило ся число управнених до голосованя в московскій ґубернії о четверту часть, а в ярославскій о пяту. Впадає в очи, що виключено від виборів саме тих, котрі в часї перших виборів голосували на опозицийних кандидатів. З Петербурга доносять, що селяньский з'їзд, який спершу був за тим, аби здержати ся від участи в виборах, взиває тепер селян до живої участи в них. Відозва кінчить ся словами: Вибирайте найрозумнїйших, найлїпших, найсьмілїйших і найчестнїйших людий. Сторонництво торговельно-промислове, яке розвязало ся було по поражцї при виборах до першої Думи, наміряє тепер завязати ся на ново. — Збори „кадетів“, на яких обговорювано проґраму партиї мирового відродженя і партиї 30 жовтня, закрила полїция.

Новинки.

Львів, дня 26-го падолиста 1906.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував радників гірничих: Кароля Нїґріна і Ернеста лицаря Нехай фон Фельсайз старшими радниками гірничими в статутї управи салїн в Галичинї і на Буковинї.

— **Оповіщенє.** Дня 8 грудня (н. ст.) 1906 відбудуть ся звичайні загальні збори товариства „Народна лїчниця у Львові“ о год. 5-ій по пол. в музею ч. 7 гр.-кат. духовної семинариї у Львові, ул. Коперника ч. 36. Порядок денний: 1. Отворенє зборів, 2. звіт ради товариства і дирекциї за минувший рік, 3. звіт контрольної комісиї, 4. вибір голови ради, шести членів і трех заступників, 5. вибір контрольної комісиї, 6. внесеня і інтерпеляциї.

† Архієпископ Фльориян Стаблєвский, примас польский, помер в Познани нагло в суботу о 10 год. вечером. Смерть наступила зовсім несподївано без всїляких попередних ознак. Покійника застали на фотели неживого, мовби задрімавшого. Покійний архієп. Стаблєвский займав яко князь церкви, посол до пруского сойму і писатель визначне становище серед польскої суспільности а смерть єго для неї есть тяжким ударом. Архієп. Стаблєвский родив ся в 1841, школи кінчив в Познани а відтак в Монахові, в 1866 р. став вікарием в Сьремі і учителем релїґії в тамошній ґімназиї, але коли не хотів викладати релїґії по німецки, усунено єго з тої посади і він одержав приходство у Вжеснї. Від 1876 р. послував він через 15 лїт; в 1880 р. став папским шамбеляном а від 1891 р. був архієпископом позняньским.

— **З „Днїстра“.** Рада надзираюча товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ на засїданю 22 падолиста 1906 вибрала поновно заступником президента ради о. митрата Льва Туркевича і членом дирекциї п. дра Володимира Охримовича, адвоката краєвого у Львові по мисли § 37 статута на протяг 6 лїт. В той спосіб дирекцию товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Днїстер“ становлять пп. др. Стефан Федак, др. Володимир Охримович і др. Ярослав Кулачковский.

— **Рада надзираюча** товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ рішила на засїданю з дня 22 падолиста 1906 звеличати акт обнятя нового власного дому на бюра товариства удїленєм датків на публичні добродїйні цїли і ухвалила роздати по 2.000 К з товариства вз. обезп. і кредиту „Днїстер“. — Виходячи з погляду, що гарний розвій обох товариств належить завдячити загальному попертю цїлої суспільности, — зарівно сьвященьству, учительству, міщаньству і селяньству, — постановила з суми 4000 К удїлити: для фонду вдів і сиріт по сьвящениках всїх 3 епархій 1000 К, для львівского товариства педаґоґічного на будову власної бурси 1000 К, для товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв“ на запомоги 500 К, для „Бурси ремісничої“ у Львові 500 К і для товариства „Руска Захоронка“ у Львові 500 К. О товаристві взаїмної помочи дяків і других бурсах, котрі рік-річно дістають від „Днїстра“ запомоги, буде рада памятати при роздїлї чистого зиску по скінченім роцї, як окаже ся достаточна надвижка.

— **Соломоньский суд.** Пруский мінїстер робіт публичних видав розпорядженє, в котрім вказує на то, що декотрі жінки робітників хотїли би зовсім справедливо відбирати платню за своїх чоловіків. Тут треба мати на думцї тих чоловіків, котрі лиш раз в житю упили ся, а тепер все лиш допивають. Отже мінїстер порішив сю справу відбираня платнї слїдуючим соломоньским способом. Обоє супруги мають явити ся на місци виплати. Чоловік має підписати ся, що дістав гроші, але єму не треба їх дати; жінка не має нїчого підписувати, лиш сховати гроші до кишенї.

— **„Капітан з Кепенік“ в Іванківцях на Буковинї.** З Кіцманя доносять до черновецкої „Gaz. Pol.“ про слїдуючу подїю, котра в дечім нагадує комедию, яку відограв звістний капітан в Кепенік. В Іванківцях, кіцманьского повіта, горіло раз по раз, а коли число огнів дійшло до злощасного числа 13, людий в селї взяв велики

їздою по боках звичайно так спокійні а тепер немов скажені зьвірята звернути в ту сторону, в котру їм потреба.

Знаток австральских відносин, Ф. Роберт, описує дуже наглядно такий „стампедо“ з того часу, коли він перебував з кількома своїми товаришами, між котрими були також дві дами, на просто безконечних степах Квінслєнду. Вже доходило до полудня а що настала була така спека, що годї вже було видержати, то мала каравана разом з возом, на котрім їхали дами, і з возом, що віз провіянт, заїхала у висохле русло якоїсь ріки. По другім сніданю всї подорожні, утомлені дорогою і спекою, полягали на землю і задрімали. Нараз здавало ся, як би земля трясла ся, глухий крик здалека доходив щораз близше а надходячи з полудня, сунула ся довжезна хмара пороху. Провідники схопили ся, щоби о скілько можна поробити обезпеченя від надбігаючого стампедо. Подорожні оперли ся об беріг ріки і чекали, що то буде. Щораз голоснїйший ставав крик, земля задрожала і нараз перелетів стампедо понад голови подорожних. Русло ріки наповнило ся сотками на пів подушених на пів потратованих овець, по котрих перелетів стампедо.

Коли наконець заганячі дійдуть аж до місця стрижки, передають вівці надзирателеви стрижки а самі ідуть на кілька годин спочивати. Після того, о якій порі пригнали вівці, відбирають ще того самого дня або аж на другий день рано стрижені вівці, уміщені в т. зв. „ярдах“ або малих кошарах з твердою, добре убитою землею, розділяють їх після числа і рода та женть назад до давних паддоків.

Так роблять раз враз аж до кінця стрижки. Чабани і заганячі, що майже не злазять з коний, їздять по всїляких паддоках і то приганяють нестрижені то виганяють назад на пасовиска стрижені вівці.

Пригнані до стрижки вівці відбирає, як вже сказано, надзиратель і каже заганяти їх до готових ярдів, звідки забирають їх одна по другій до митя, скоро вовна перед стриженєм має бути мита або передають їх безпосередно стрижаям. Спосіб, який держать ся при стриженю, не на всїх стациях однаковий. В одних стрижуть на дворі, в других в критих місцях або таки й в окремих до того будівлях, побудованих в тій цїли иноді навіть з великим коштом.

Обстрижені руна зараз сортують і скидають до великих скринь, де їх добре толочать ногами а відтак зашивають у великі міхи та складають на приготовлені вже до того вози. Вовну або продають таки зараз на місци або везуть де до найблизшої пристанї а звідси вивозять пароходами дальше. Транспорти вовни творять довгі ряди возів, котрі иноді и цїлими тиждиями їдуть через одностайний австральский „буш“, заким доїдуть до цїли своєї подорожі. За дня буває звичайно така спека, що по найбільшій части за дня спочивають а в ночи або ранками і вечерами їдуть.

Поволи, страшенно поволи їдуть тодї вози наперед, скриплять і тріщать а помучені зьвірята лиш з великим трудом тягнуть свій тяжкий набір. Кінні проводирі дрімають на сїдлах а довгого батога лиш рідко коли уживають. Поволи порушає ся вкритий порохом на палець грубо похід по твердій глинистій земли і приносить з далекої дороги сирі добутки ледви що трохи уцивілїзованої австральскої цїлеччини до якоїсь пристанї а звідси розсилають єї відтак по цїлім сьвітї.

(Дальше буде).

страх, тим більший, що старшина громадска не уміла лиху зарадити. З того скористав пожарник з Кіцманя, Танаско Москалюк і ось що придумав: Убравшись в унїформ пожарника, повандрував до Іванковець і тут пішов просто до війта та сказав єму, що приходить з приказом від ад'юнкта судового Вайса в Кіцманя, щоби в виду численних огнїв в Іванківцях, розслідити стан будинків, печий, коминів і т. д.

Міг мундур капітана перестрашити бурмістра в Кепенїк, чому ж би не мав мундур пожарника перепудити війта в Іванківцях? Перепуджений начальник громади призволив чим скорше на ревізию і приказав своєму заступникови, щоби повів пана ревізора від огню по селу, а щоби нїхто не важив ся ставити опору, дав ще єму письмо від уряду громадского, дозволюче робити ревізию. Того лиш треба було Москалюкови і зараз розпочала ся ревізия. Пан ревізор опукував стїни, оглядав печі і комини, а при сїй нагодї не обійшло ся й без того, що пана ревізора приймали напитком і закускою, ба, навіть в „сальонах" честовано вином. Остаточно не було би так зле закінчило ся, як би не то, що івановецкий „капітан" чи радше в сім случаю ревізор не чув ся покликаним до чогось „висшого". Москалюк спускаючись на силу свого мундура і письмо війта, почав добирати ся до кишень івановецких громадян. Та й до сего дїла забрав ся Москалюк досить зручно.

Виходячи з того погляду, що хто гасить огонь, може також сказати своє слово й о асекурациї від огню, казав він деяким громадянам показувати собі асекурацийні поліси і відбирав вже наперед асекурацийні премії на слїдуючий рік та виставляв на то квіти. В той спосіб витуманив він кільканайцять корон. Скінчивши своє урядоване в сім напрямі, взяв ся він арештувати зовсім невинних людий, нїби то длятого, що они підозріні о підпалюванє; арештованих чотирох людий між тими й одного жида відвів він до Ставчан, зревідувавши їм насамперед кишені і сконфіскувавши найдені гроші на річ скарбу.

Тут треба додати, що капітан з Кепенїк зробив школу, Москалюк, видко, мусів вже щось читати або чути про капітана з Кепенїк, бо одному жидови загрозив, що скоро не заплатить премії асекурацийної, то він змусить єго до того або револьвером або покличе 140 вояків готових на єго прикази, каже окружити єго хату і відвести єго до арешту. Аж ся занадто сьміла і страшна погроза зашкодила єму. Одновірцї загроженого жида перепуджені завізвали жандармерию а тога арештувала делєґата кіцманецкого суду, технїчного знатока і непрошеного інкасента асекурацийного в однїй особі і так зробила конець „капітанови з Іванковець", котрий тепер так само як і кепеницкий буде мати час роздумувати в „Івановій хатї" над марнотою сего сьвіта.

— **Дрібні вісти.** Президент апеляциї др. Тхоржницкий вернув до Львова і обняв урядованє. — В Богородчанах ширить ся шкарлятина а внаслїдок того замкнено там школи на дві недїлї — У золотаря Шторгамера в Раві рускій вломили ся онегди невислїджені доси злочинцї до склепу і забрали єму біжутерий на суму 2000 корон. — У Філядельфії підчас перегонів самоїздом стала ся вчера подібна катастрофа, як свого часу підчас таких самих перегонів у Львові: самоїзд о силї 60 коний внаслїдок зломаня ґальми вїхав на громаду 200 зрітелів, внаслїдок чого 8 людий, між тими шофер і механїк тяжко покалїчені а кілька людий легко. — В суботу по полудни настав в маґазинї інсталяцийного заведе п. Ржендовского при ул. Бальоновій ч. 12 вибух бензини а внаслїдок того й огонь, котрий зараз пригашено. Вибух настав внаслїдок того, що монтер Мазур увійшов зі сьвітлом до маґазину, де стояла банька з бензиною, котра текла.

— **Страшна катастрофа** стала ся вчера, в недїлю досьвіта в Бориславі в домі директора копальні „Ґаліция", Ришарда Адамовского, при ул. Панській в самій серединї міста. Що було безпосередною причиною катастрофи, доси ще не звістно і ледви чи можна буде єї вислїдити. Після приватних вістий, які наспіли до Львова, причиною катастрофи став ся вибух ґазів, котрими в Бориславі огрівають доми. В бориславских копальнях, як і в подібних инших на сьвітї, добувають ся з землї ґази, котрих можна так само як і штучно роблений ґаз з вугля уживати до осьвітлюваня або до огріваня. Отже той ґаз в Бориславі ловлять і розводять рурами по домах та огрівають ними печі. Річ сама в собі і практична і безпечна, скоро проводи зовсім добрі і коли дома уміють обходити ся з ґазом і єго проводами. Розповідають отже, що вчера досьвіта увійшов слуга до комнати, щоби запалити ґаз в печи і коли засьвітив сїрничок настав так страшенний вибух, що розсадив майже цїлий дім. В спальни знайдено тїла директора і єго жінки вже зовсім студені — мабуть згинули ще перед катастрофою від затроєня ґазом. (Після иншої версиї вибух мав розірвати тїло Адамовскої на дрібні кусні.) Лиш якимсь чудом уйшла смерти мала донечка нещасливих і служниця, що спала разом з нею. Тїла погибших перевезуть до Львова, де відбуде ся похорон в середу або четвер.

Катастрофа ся зробила в цїлім Бориславі велике враженє, а що було безпосередною єї причиною і чи не згинув може або не потерпів якого калїцтва ще хтось инший, се викаже судове слїдство. Покійний Ришард Адамовский родив ся в 1872 р., отже мав ледви 34 лїт, але завдяки своїм здібностям і енерґії заняв борзо визначне місце в промислї нафтовім. Лише що недавно одружив ся він був з Софією з Кербіньских, уродженою в 1885 р., котра в хвили катастрофи мала ледви двайцять перший рік. З того подружа лишила ся тепер круглою сиріткою одна донечка.

Телеґрами.

Будапешт 26 падолиста. Комісия буджетова австрийскої Делєґациї зібрала ся вчера на засїданє під проводом дел. Бобжиньского. В справі участи мінїстрів в нарадах делєґаций ухвалено на внесенє дел. Риби вибрати субкомітет з 6 членів, до котрого увійшли делєґати Дулемба і др. Мадейский.

Білград 26 падолиста. Вчера відбули ся тут збори сербских дневникарів, на котрих запротестовано против видаленя якогось сербского дневникаря з Сараєва. По зборах пішли участники в демонстративнім поході улицями міста перед австрийске посольство і консулят, але до демонстрациї тут не прийшло, бо посольство і консулят стеріг сильний віддїл жандармів.

Сахалїн 26 падолиста. Получене почтове з цїлеччиною і плавбу застановлено.

Краків 26 падолиста. Юліян Клячко помер тут нинї о 11 год. в полудне в своїй віллї на Смоленьску.

Гродно 26 падолиста. (П. А.) При ревізиї в однім з помешкань при улици Торговій знайдено 4 бомби і 5 скринь з набоями; 3 особи арештовано.

Полтава 26 падолиста. В ночи з суботи на недїлю розбишаки вломили ся до церкви Троїцкої і забрали церковну посуду та 20.000 рублів. Арештовано кілька осіб підозріних о той рабунок.

Петербург 26 падолиста. (П. А.) Оголошено нинї півурядово заяву в справі жидівскій. Сказано там, що взагалї залагодженє справи наданя Жидам права набувати з млї і справи знесеня полос поселеня Жидів, має бути полишене Думі державній. Перед скликанєм Думи будуть ще залагоджені: знесенє обмежаючих приписів полїцийних в 25 ґуберніях положених у внутрі полоси населеня Жидів, оголошенє всїляких постанов для Жидів поза границями поселеня і знесенє перешкод торговельних для Жидів.

Твер 26 падолиста. Арештовано тут 8 революціонїстів; знайдено при них револьвери і набої, як також плян нападу, який мали виконати в Москві.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. желїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).